1965 ఎస్ సి ర్(1) 883

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్.. టాక్స్, మద్రాస్

వర్సెస్

ఎస్.రామస్ చెట్టియార్

అక్టోబర్ 27, 1964

(కె. సుబ్బారావు, జె. సి. షా మరియు ఎస్. ఎం. స్క్రూ జి.)

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం (1922 యొక్క 11), సెక్షన్ 22(3) మరియు 34- చెల్లని నోట్ సెక్షన్ 34-రిటర్న్ సబ్మిట్-తదుపరి ప్రొసీడింగ్స్ కింద 34-రిటర్న్లను విస్మరించి తీసుకోవచ్చు.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం 1948 ఏప్రిల్ 3న జారీ చేసిన నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా 1944-45, 1945-46 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరాలకు సంబంధించిన రిటర్నులను అసెస్ మెంట్ దాఖలు చేశారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి గత సంవత్సరానికి సంబంధించిన ప్రొసీడింగ్స్ ను తొలగించి, తరువాతి సంవత్సరానికి నికర పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని నిర్ణయించారు. తొలుత అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ కు, ఆ తర్వాత అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీల్ చేశారు. అందువల్ల 1944-45 మదింపు సంవత్సరంలో నిర్ణయించిన లాభంలో కొంత భాగాన్ని మదింపు చేయదగినదని, ఆదాయపు పన్ను అధికారి తగిన చర్యలు తీసుకోవడానికి అవకాశం ఉందని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. 1944-45 సంవత్సరానికి సంబంధించి 1948 సవరణ చట్టం (1948 సెప్టెంబర్ 8న జారీ చేయబడింది, కానీ 1948 మార్చి 30 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది) ప్రకారం కమిషనర్ అనుమతి పొందిన ఆదాయపు పన్ను అధికారులు మళ్లీ సెక్షన్ 34 కింద నోటీసులు జారీ చేశారు. ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిన మొత్తాలను సంవత్సరపు లాభంగా పన్ను పరిధిలోకి తెచ్చాడు. అందువల్ల అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ కు, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు చేసిన విజ్ఞప్తులు ఫలించలేదు. హైకోర్ట్, ఒక సూచనపై,

మదింపుదారుకు అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చింది; 1944-45 సంవత్సరానికి సెక్షన్ 34 ప్రకారం పునఃపరిశీలన చెల్లదు. దీంతో కమిషనర్ సుప్రీమ్ కోర్టును ఆశ్రయించారు.

22(3) సెక్షన్ కింద మదింపుదారుడు సమర్పించిన మొదటి రిటర్న్. దీనిని పట్టించుకోని ఆ శాఖ సెక్షన్ 22 కింద రిటర్నులు దాఖలు చేయడంలో మదింపుదారు తప్పిదం లేదా వైఫల్యం చెందిందని పేర్కొంటూ సెక్షన్ 34 కింద నోటీసులు జారీ చేయగలిగింది. [884 బి-సి; 887 సి.

సెక్షన్ 22(3) ప్రకారం మదింపుకు ముందు ఏ సమయంలోనైనా , అంటే సెక్షన్ 34(3)లో పేర్కొన్న కాలపరిమితికి ముందు రిటర్నులు సమర్పించవచ్చు. ఇది సుమోటోగా ఉండాలనే అర్థంలో స్వచ్ఛందంగా తిరిగి రావాల్సిన అవసరం లేదు. సెక్షన్ 34 కింద మొదటి నోటీసులు చెడ్డవిగా భావించినట్లయితే, 1948 సవరణ ప్రకారం కమిషనర్ అనుమతి పొందనట్లయితే, దానికి అనుగుణంగా చేసిన రిటర్న్ ను కూడా చెడ్డదిగా పరిగణించాలి. సెక్షన్ 34 కింద చెల్లుబాటు అయ్యే నోటీసులు అందక ముందే పన్ను చెల్లింపుదారుడు రిటర్న్ దాఖలు చేస్తే, దానిని చెల్లుబాటు అయ్యే రిటర్న్ గా పరిగణించాలి. 22(3). [886 F-H; 889 C-D, F]

ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బీహార్ మరియు ఒరిస్సా వర్సెస్ మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్ బహదూర్, (1961) 41 ఐ.టి.ఆర్. 421, *బాంబే సిటీ ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వర్సెస్ రాంచోదాస్ కర్సోండాస్,* (1959) 36 ఐ.టి.ఆర్.

ఆర్.కె.దాస్ అండ్ కో. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, వెస్ట్ బెంగాల్, (1956) 30 ఐ.టి.ఆర్. 439, దీనిని తోసిపుచ్చారు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 1096 ఆఫ్ 1963.

1956 కేసు నెంబరు 114లో మద్రాసు హైకోర్టు 1961 జనవరి 3న ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున కె.*ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, ఆర్.హెచ్.ధేబర్, ఆర్.ఎన్.సచ్థే* వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది తరఫున *ఎస్.స్వామినాథన్, ఆర్.గోపాలకృష్ణన్.* హైకోర్టు తీర్పును సిక్రీ జె.

1944-45 సంవత్సరానికి గాను 1953 జూన్ 30న పూర్తయిన సెక్షన్ 34 (ఇండియన్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ యాక్ట్, 1922) కింద పునఃసమీక్ష చెల్లుతుందా' అనే ప్రశ్నకు సమాధానంగా మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ ఇచ్చిన అప్పీల్ ఇది. సంబంధిత వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

ఇకపై మదింపుదారుగా పేర్కొనబడే ప్రతిస్పందకుడు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం. 1944-45 మరియు 1945-46 మదింపు సంవత్సరాలకు, పన్ను చెల్లింపుదారుడు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 22 కింద ఎటువంటి రిటర్నులను దాఖలు చేయలేదు, ఇకపై చట్టం యొక్క సెక్షన్ 22 (2) కింద ఎటువంటి నోటీసులు జారీ చేయబడలేదు. 1948 ఏప్రిల్ 3 న, ఆదాయపు పన్ను అధికారి రెండు మదింపు సంవత్సరాలకు ఎస్ 34 కింద నోటీసులు జారీ చేశారు. ఆ సమయంలో ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అనుమతి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేకపోవడంతో ఏదీ లభించలేదు. 1944-45 అసెస్ మెంట్ ఇయర్ కు సంబంధించి రూ.4,053 ఆదాయం హెచ్ యూటీ పరిమితి రూ.7,200 కంటే తక్కువగా ఉన్నట్లు రిటర్నులు దాఖలు చేశారు. 1945-46 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించిన రిటర్నులను కూడా అసెస్సీ దాఖలు చేశారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1944-45 సంవత్సరానికి సంబంధించిన ప్రొసీడింగ్స్ ను నిష్ప్రయోజనమని కొట్టిపారేసినప్పటికీ, 1945-46 మదింపు సంవత్సరానికి నికర పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని రూ.1,20,603గా నిర్ధారిస్తూ 1950 అక్టోబర్ 27న ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. దీంతో అసెస్సీ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ కు అప్పీల్ చేసి, ఆ తర్వాత అప్పీల్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీల్ చేశాడు. నవంబర్ 19, 1952 న అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ అప్పీలును పాక్షికంగా అనుమతించింది. 1945-46 మదింపు సంవత్సరంలో రూ.79,760, 1944-45 మదింపు సంవత్సరంలో రూ.46,760 మాత్రమే మదింపు చేయదగినవిగా పేర్కొంది. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ విధంగా పేర్కొంది:

1944-45 సంవత్సరానికి సంబంధించి పన్ను చెల్లింపుదారుడి బాధ్యత గురించి సలహా ఇవ్వవచ్చు కాబట్టి ఆదాయపు పన్ను అధికారి అటువంటి చర్యలు తీసుకునే స్వేచ్ఛ ఉంది.

1944-45 సంవత్సరానికి సంబంధించి కమిషనర్ అనుమతి పొందిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1953 ఫిబ్రవరి 27న చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కిందకు రావాలని నోటీసులు జారీ చేశారు. ఈ నోటీసుల చెల్లుబాటు ఇప్పుడు ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1953 జూన్ 30న మొత్తం ఆదాయాన్ని రూ.51,523గా అంచనా వేశారు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఈ ఉత్తర్వులను ధృవీకరించారు. సెక్షన్ 34(1) (ఎ) కింద చర్యలు ప్రారంభించడంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి చర్య చెల్లుబాటు అవుతుందని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. 1944-45 మదింపుకు సంబంధించి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యతపై చర్యలు తీసుకునే స్వేచ్ఛ ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారికి ఉంటుందని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిన దృష్ట్యా, సబ్-ఎస్ కు షరతు విధించిందని ఆయన పేర్కొన్నారు. (3) 1953 సవరణ చట్టం ద్వారా సవరించబడిన సెక్షన్ 34 యొక్క (3) వర్తిస్తుంది, తత్ఫలితంగా సెక్షన్ 34 లో పేర్కొన్న కాలపరిమితి వర్తించదు. అనే ప్రశ్న జోలికి వెళ్లకుండానే అప్పీల్ ట్రిబ్యునల్.. చట్టంలోని సెక్షన్ 34(3)లోని రెండో నిబంధన వర్తింపజేసిందనే కారణంతో రెవెన్యూ 34(1) (ఎ)ను అమలు చేయవచ్చు.

అసెస్సీ అభ్యర్థన మేరకు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్స్ తీర్పు ప్రారంభంలో పేర్కొన్న ప్రశ్నను పునరుద్ఘాటించాయి. ఇప్పటికే చెప్పినట్లు హైకోర్టు ఈ ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా సమాధానమిచ్చింది. 1948 సెప్టెంబర్ 4న పన్ను చెల్లింపుదారుడు దాఖలు చేసిన రిటర్నులు చెల్లని నోటీసు ఫలితమే అయినప్పటికీ, ఆ రిటర్నును డిపార్ట్ మెంట్ విస్మరించడానికి లేదా విస్మరించడానికి వీల్లేదని, సెక్షన్ 22 కింద పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన ఆదాయాన్ని రిటర్న్ చేయడంలో తప్పిదం లేదా విఫలం అయ్యాడనే భావనతో డిపార్ట్ మెంట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) (ఎ) కింద తదుపరి నోటీసు జారీ చేయరాదని పేర్కొంది. *ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ రాంచోదాస్ కర్సోండాస్* (1)లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నిష్పత్తి ప్రస్తుత కేసును శాసిస్తోందని పేర్కొంది.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ రాజగోపాల శాస్త్రి వాదిస్తూ, రిటర్న్ స్వచ్ఛందం కాదని, చెల్లని నోటీసుకు అనుగుణంగా చేసినందున దానిని కూడా చెల్లనిదిగా పరిగణించాలని వాదించారు. దాని ఆధారంగా ఎలాంటి అంచనా వేయలేమని ఆయన చెప్పారు. రాంచోదాస్ కర్సోండాస్ (1) ఉదంతం విలక్షణమైనదని ఆయన అన్నారు.

ఈ దశలో ఈ కొత్త అంశాన్ని లేవనెత్తడంపై అసెస్సీ తరఫు న్యాయవాది అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. అప్పీలుదారుడు ఈ కోర్టులో దాఖలు చేసిన కేసు యొక్క స్టేట్ మెంట్ లో, చట్టం యొక్క ఒక ప్రతిపాదన ఈ విధంగా ఉందని ఆయన ఎత్తి చూపారు:

> “1948 ఏప్రిల్ 3న జారీ చేసిన నోటీసు, 1948 సెప్టెంబర్ 4న దాఖలు చేసిన రిటర్నులు చెల్లుబాటయ్యాయని, 1950 అక్టోబర్ 27న రెండో నోటీసు జారీ చేసినప్పుడు ఎలాంటి ప్రొసీడింగ్స్ పెండింగ్ లో లేవని పేర్కొంది.”

రిటర్న్ చెల్లుబాటు అవుతుందని ఈ ప్రతిపాదన అంగీకరిస్తుందని ఆయన చెప్పారు. ఈ కేసులో ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1949 మార్చి 31 వరకు ఎస్ 23 సెక్షన్ కింద రిటర్నులను ఎస్ 22 కింద చేసినదిగా పరిగణిస్తూ మదింపు చేయవచ్చని హైకోర్టు వాదనను సమర్థించారు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం పిటిషనర్ కొత్త అంశాన్ని లేవనెత్తడం లేదు. పైన ఉదహరించిన ప్రతిపాదనలో పిటిషనర్లు రిటర్నులు చెల్లుబాటు అవుతాయని చెప్పిన మాట వాస్తవమే కానీ 1948 ఏప్రిల్ 3న జారీ చేసిన నోటీసు చెల్లుబాటు అవుతుందనే వాదనలను ఇది అనుసరిస్తుంది. అయితే, ఈ కేసు యొక్క మరొక భాగం ఏమిటంటే, "రిటర్న్ అనేది స్వచ్ఛంద రిటర్న్ కాదు, అందువల్ల, దీనిని రిటర్న్ గా పరిగణించలేము, ఈ కేసు రిటర్న్ దాఖలు చేయబడిన కేసు మరియు ఆదాయాన్ని అంచనా వేసిన కేసు. సెక్షన్ 34(1)లోని క్లాజ్ (ఎ) అంతకు ముందు; సెక్షన్ 34 కింద రెండవ నోటీసు చట్టం అనుమతించిన కాలపరిమితిలో ఇవ్వబడింది".

ఈ సందర్భంలో తలెత్తే చిన్న ప్రశ్న ఏమిటంటే; సెప్టెంబర్ 4, 1948 నాటి రిటర్న్ ను చట్టంలోని సెక్షన్ 22(3) కింద చెల్లుబాటు అయ్యే రిటర్న్ గా పరిగణించవచ్చు. సెక్షన్ 22(3) ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"22(3). సబ్ సెక్షన్ (1) లేదా సబ్ సెక్షన్ (2) అనుమతించిన గడువులోగా ఎవరైనా రిటర్నులు సమర్పించకపోతే లేదా ఆ సబ్ సెక్షన్ (2) కింద ఏదైనా తప్పు లేదా తప్పు ప్రకటనను కనుగొన్నట్లయితే, మదింపు చేయడానికి ముందు ఎప్పుడైనా అతను రిటర్న్ లేదా సవరించిన రిటర్నును సమర్పించవచ్చు."

సెక్షన్ 22(3) ప్రకారం మదింపుకు ముందు ఎప్పుడైనా రిటర్నులు సమర్పించవచ్చు. 1949లో ఉన్న సెక్షన్ 34(3) ప్రకారం రిటర్నులు చెల్లుబాటు అయితే కనీసం మార్చి 31, 1949 వరకు మదింపు చేయవచ్చు. అందువలన, ఎస్. సంతోషనాదర్ వి లో పేర్కొన్న విధంగా దీనిని సూచించవచ్చు. మొదటి అదనపు ఆదాయపు పన్ను అధికారి, టుటికోరిన్ (1) మరియు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ బొంబే సిటీ II వి. భగవాన్దాస్అమెరి(1) సెక్షన్ 34(3)లో పేర్కొన్న గడువులోగా రిటర్నులు దాఖలు చేయాలి. అయితే ఈ విషయంలో ఈ షరతు సంతృప్తికరంగా ఉంది. రిటర్న్ స్వచ్ఛందంగా ఉండాలని 22(3) సెక్షన్ లో స్పష్టంగా ఉందని శాస్త్రి చెప్పారు. ఎస్.22(3) కింద చేసిన ప్రతి రిటర్న్ స్వచ్ఛందంగా తిరిగి రావాలన్న విషయాన్ని గుర్తించలేకపోతున్నారు. సెక్షన్ 22(1) కింద జనరల్ నోటీస్ లేదా సెక్షన్ 22(2) కింద ప్రత్యేక నోటీసుకు అనుగుణంగా రిటర్న్ చేస్తే అది స్వచ్ఛందంగా చేసిన రిటర్న్ అవుతుంది కానీ సుమోటోగా కాదు. ఇది పబ్లిక్ నోటీస్ లేదా స్పెషల్ నోటీస్ కు ప్రతిస్పందనగా చేయబడుతుంది. సెక్షన్ 22(1), సెక్షన్ 22(2) కింద నోటీసులకు సమాధానంగా రిటర్నులు ఇవ్వకపోతే ఈ చట్టం కొన్ని షరతులను జతచేస్తుంది. మా దృష్టిలో, నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా సెక్షన్ 22(3) కింద చేసిన రిటర్న్ ను మొదట వివరించడం సరైనది కాదు. 22(1) లేదా సెక్షన్ 22(2)ను స్వచ్ఛందంగా ప్రకటించి, సెక్షన్ 34 కింద నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా చేసిన రిటర్న్ అసంకల్పితమైనది కాదని, ఎందుకంటే కొంత ఆదాయం మదింపు నుంచి తప్పించుకున్నట్లు మదింపుదారుని హెచ్చరిస్తుంది. ఈ రెండు రకాల రిటర్నులు చట్టంలోని సెక్షన్ 22(3) కిందకు వస్తాయని మా అభిప్రాయం. మొదటి రకం సందర్భాల్లో ఇది నేరుగా 22(3) కింద ఉంటుంది. సెక్షన్ 34 కింద నోటీసులు వస్తే సెక్షన్ 22(2) కింద నోటీసుగా, సెక్షన్ 22(3) కింద రిటర్న్గా

పరిగణిస్తారు. 22(3) లోని భాషను బట్టి 1948 సెప్టెంబరు 4వ తేదీ తిరిగి వచ్చినది 22(3) లోపు రిటర్న్ కాదని చెప్పలేం.

బీహార్, ఒరిస్సా కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ కమీషనర్ వి.మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్ బహదూర్ (1) విషయంలో ఈ కోర్టు అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించిందని శాస్త్రి చెప్పారు. మరి ఈ కోర్టు ఏం తీర్పు ఇచ్చిందో చూద్దాం. 1944-45 నుంచి 1947-48 వరకు నాలుగు మదింపు సంవత్సరాలకు గాను కౌలు బకాయిలపై మహారాజుకు వ్యవసాయ ఆదాయం, వడ్డీ లభించాయి. వ్యవసాయాదాయం అనే కారణంతో అద్దె బకాయిలపై ఆయనకు వచ్చిన ఆదాయాన్ని ఎల్ఎన్సీ ట్యాక్స్ అధికారులు అతని అంచనా ఆదాయంలో చేర్చలేదు. ఈ అభిప్రాయాన్ని ప్రివీ కౌన్సిల్ తప్పుబట్టింది. కమిషనర్ అనుమతి తీసుకోకుండానే 1948 ఆగస్టు 8న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి సెక్షన్ 34 కింద జీవోలు జారీ చేశారు. ఆదాయపు పన్ను వ్యాపార లాభాల పన్ను (సవరణ) చట్టం 1948 (1948 ఎక్స్ఎల్వ్ఐఐ) ద్వారా సెక్షన్ 34ను సవరించారు. ఆగస్టు 3, 1948 నాటి నోటీసుల ఆధారంగా అంచనాలు రూపొందించారు. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం కేసు మదింపు చర్యలు సక్రమంగా ప్రారంభమయ్యాయా అని హైకోర్టును ప్రశ్నించింది. ఈ కోర్టు ఇలా తీర్పునిచ్చింది:

> "సవరణ చట్టం అసలు సెక్షన్ 34ను ప్రకటించిన రోజు నుంచి కాకుండా 1948 మార్చి 30వ తేదీ నుంచి రద్దు చేసి, దాని స్థానంలో 1948 మార్చి 30 నుంచి రెట్రోస్పెక్టివ్గా అమల్లోకి వచ్చిన సెక్షన్గా పరిగణించాలని పేర్కొంది. జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 యొక్క అనువర్తనాన్ని మినహాయించారు. 1948 ఆగస్టు 8న జారీ చేసిన ఈ నోటీసులన్నీ చట్ట పుస్తకంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన కారణాలను నమోదు చేసి సెక్షన్ 34 కింద నోటీసు జారీ చేసే ముందు కమిషనర్ ఆమోదానికి సమర్పించాల్సిన బాధ్యత ఉందని, ఆ అనుమతి పొందకపోతే నోటీసులు జారీ చేయలేమని పేర్కొంది. సెక్షన్ 34(1)కు సంబంధించిన నిబంధనలను పాటించకుండా ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి జారీ చేసిన నోటీసులు చెల్లవని, పునఃసమీక్షకు సంబంధించిన మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ చట్టవిరుద్ధమని పేర్కొంది."

హైకోర్టుకు పంపిన ప్రశ్న దృష్ట్యా, ఈ కోర్టు చేసిన వాదనల చెల్లుబాటు గురించి నిజంగా ఆందోళన చెందలేదు, కానీ శ్రీ శాస్త్రి హైకోర్టు మరియు ఈ కోర్టు చేసిన కొన్ని పరిశీలనలపై ఆధారపడతారు. బీహార్, ఒరిస్సా ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్ బహదూర్ (1) కేసులో పాట్నా హైకోర్టులో ఈ ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు, 1948 ఆగస్టు 8 న సవరించిన సెక్షన్ 34 యొక్క ఆవశ్యకతలను పాటించడం ఆదాయపు పన్ను అధికారికి భౌతికంగా అసాధ్యమని పండిత న్యాయవాది వాదించారు. ఈ వాదనకు సంబంధించి హైకోర్ట్ "ఈ వాదన సరైనదే, కానీసెక్షన్ 34 ప్రకారం సవరణ చట్టం యొక్క తేదీ అయిన సెప్టెంబర్ 8 తరువాత మరియు సవరించిన సెక్షన్ 34 యొక్క ఆవశ్యకతలను అనుసరించిన తరువాత తిరిగి జారీ చేయవచ్చు కాబట్టి ఆదాయపు పన్ను శాఖ పట్టించుకోలేదు" అని వ్యాఖ్యానించింది. ఈ నోటీసులు చెల్లవని తీర్పునిచ్చిన తరువాత, పై తీర్పు నుండి అప్పీలులో, ఈ కోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది:

> కొత్త నోటీసులు జారీ చేయడానికి తగినంత సమయం ఉందని, పాత నోటీసులను ఎందుకు రీకాల్ చేయలేదని, కొత్తవి ఎందుకు జారీ చేయలేదో అర్థం కావడం లేదన్నారు.

ఆ కేసులో తాజాగా నోటీసులు జారీ చేయవచ్చని ఈ కోర్టు భావించిందని ఈ పరిశీలనలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఆ కేసులో సుప్రీమ్ కోర్టు సూచించిన విధంగానే డిపార్ట్ మెంట్ చేసిందని శ్రీ శాస్త్రి చెప్పారు. అయితే.. రిటర్నుల చెల్లుబాటుపై ఎలాంటి చర్చ జరగకపోగా, ఆ కేసులో వాస్తవాల ఆధారంగా తాజాగా నోటీసులు జారీ చేసి ఉండొచ్చని అంటున్నారు. మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్, ఎస్ (2) కేసులో, మహారాజా 1944-45 నుండి 1947-48 వరకు నాలుగు మదింపు సంవత్సరాలకు సెక్షన్ 22 కింద రిటర్నులు దాఖలు చేశారు మరియు మదింపులు జరిగాయి, కాని అద్దెపై వడ్డీకి సంబంధించి మదింపుదారుని ఆదాయాన్ని చేర్చలేదు. సెక్షన్ 34 కింద ఇచ్చిన నోటీసుకు అనుగుణంగా ఆయన రిటర్నులను సెక్షన్ 22(3) కింద రిటర్న్ గా పరిగణించలేమని, ఎందుకంటే ఆయన ఇప్పటికే రిటర్నులు దాఖలు చేశారని, గత రిటర్నులను సవరించే ఉద్దేశం లేదని పేర్కొన్నారు. కానీ ప్రస్తుత కేసులో పన్ను చెల్లింపుదారుడు ఎస్.22 కింద రిటర్నులు దాఖలు చేయలేదు. సెక్షన్ 34 కింద నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా ఆయన దాఖలు చేసిన మొదటి

రిటర్నులు, సెక్షన్ 34(3)లో సూచించిన నాలుగేళ్ల గడువు ముగియకుండానే 34వ సెక్షన్ కింద నోటీసు ఇవ్వకుండానే ఈ రిటర్నులను దాఖలు చేశారు.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ బాంబే సిటీ వర్సెస్ రాంచోడ్డాస్ కర్సోండాస్ (1) కోర్టు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే పరిమితి కంటే తక్కువ ఆదాయాన్ని చూపించే రిటర్న్ మంచి రిటర్న్ అని, ఆదాయపు పన్ను అధికారి రిటర్నును విస్మరించడానికి ఎంచుకోలేరని, సెక్షన్ 34 ప్రకారం రిటర్నులను జారీ చేయలేరని, రిటర్న్ దాఖలు చేసిన తర్వాత దాని ఉనికిని ఎలా విస్మరించవచ్చో అర్థం చేసుకోవడం కొంచెం కష్టమని హిదయతుల్లా జె వ్యాఖ్యానించారు. అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 22(3) ప్రకారం ఈ కేసులో మంచి రాబడి వస్తుందో లేదో నిర్ణయించడంలో ఈ కేసు పెద్దగా ఉపయోగపడదు.

సెక్షన్ 34 కింద ఇచ్చిన నోటీసు చెడ్డదిగా భావిస్తే, దాని నుంచి వచ్చిన రిటర్న్ ను కూడా చెడ్డదిగా పరిగణించాలని శాస్త్రి వాదించారు. ఈ వాదనలో వాస్తవం లేదని అసంతృప్తి వ్యక్తం చేశారు. ఆర్.కె.దాస్ అండ్ కో.వి.లో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ (1) ఖచ్చితంగా శాస్త్రి వాదనను సమర్థిస్తుంది, కానీ, విషయంలో, హైకోర్టు వాదనతో మేము ఏకీభవించలేము. రాంచోదాస్ కర్సోండాస్ కేసులో ఈ తీర్పును ఈ కోర్టు ఆమోదించకపోవడమే కాకుండా, ఆదాయపు పన్ను అధికారి రిటర్నుపై తన అంచనాను ఎస్.22(3) కింద రిటర్న్ గా పరిగణించి ఉంటే మనం అభినందించలేకపోతున్నాం. ఈ అంచనా ఒక్క క్షణం పరిశీలనలో నిలబడదు.

'స్వచ్ఛంద రిటర్న్', 'నాన్ వాలంటరీ రిటర్న్' అనే పదాలను ఉపయోగించడం ద్వారా ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని ఈ శాఖలో కొంత గందరగోళం ప్రవేశించిందని మేము భావిస్తున్నాము. సెక్షన్ 22(3) ఈ పదాన్ని ఉపయోగించదు మరియు సెక్షన్ 34 కింద చెల్లుబాటు అయ్యే నోటీసును స్వీకరించడానికి ముందు మదింపుదారుడు రిటర్న్ దాఖలు చేస్తే, అది సబ్ సెక్షన్ భాషలోకి వస్తుంది కాబట్టి దానిని సెక్షన్ 22 (3) లోపు రిటర్న్ గా పరిగణించాలి.

ఫలితంగా హైకోర్టు అడిగిన ప్రశ్నలకు ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇవ్వాలన్న హైకోర్టు వాదనతో ఏకీభవిస్తున్నాం.

అందుకనుగుణంగా ఖర్చులతో అప్పీలును తోసిపుచ్చుతున్నాం.

అప్పీల్ కొట్టివేత..